

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Primam Secundæ, & Secundam Secundæ Summæ
Theologiæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

5 Vtrum procedat ordine resolutorio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72759](#)

QVAEST. XIV.

*¶ Super quæst. decima
quarta articulum
quintum.*

IN quanto autem articulo dubium est, quia a litera contradicere sibi ipsi videtur. Ait enim & q[uod] processus a causis ad effectus est compotius, & quod processus consilii est a fine id, quod est ad finem; & tamen concludit, quod processus consilii non est compotius, sed resolutius, ac si finis non esset causa: & id quod est ad fine, non est effectus, sed eodem verso.

¶ Ad hoc dicitur, q[uod] cum inter finem acquisibilem, & id quod est ad finem, sit duplex simplex habitudo, & una modifatur in altera, potest tripliciter procedi ratiocinando a fine, ad ea que sunt ad finem. Primum secundum simplicem habitudinem cause finalis ad suum effectum, ut sic. Et hic est processus a fine, ut sic, ad id quod est ad finem, ut sic.

Et hic est compotius: & sius oppositus est resolutius, sicut uniuersaliter significatur de processu a causa ad effectum, & econtrafo. Secundo, secundum simplicem habitu dinem effectus efficiendi ad causam, a qua effici debet. Et hic est processus ab effectu ad causam, & est resolutius, & sius oppositus est compotius, quia a causa ad effectum, neuter autem horum est processus consilii. Non primus, quia consilium est de efficienda nobis, ut pater in articulo 3. & 4. In processu autem primo, nihil dicitur de agendo, sed tantum de fine, & ad finem, ut sic. Nec secundus, quia consilium est de his que sunt ad finem, ut pater in articulo 2. Et ideo hoc in resolutione ad tertium huius quinti articuli poterat author ut agenda nobis, non cadere sub consilio, ut possit uoluit, an sint possibilia, nisi ut congrua & præcongrua fini. In secundo autem processu nihil dicitur de fine, & ad finem, ut sic:

*Cap. 3. post
med. 10. 5.*

ARTICVLVS V.

*Vtrum consilium procedat ordine
resolutorio.*

AD QUINTVM sic procedit. Videlur, quod consilium non procedat modo resolutorio. Consilium n[on] est de his q[uod] a nobis aguntur: sed operationes nostræ non procedunt modo resolutorio, sed magis modo compotius. I. de simplicibus ad compotia: ergo compotii consilium nō semper procedit mō resolutorio.

¶ 2 Præt. Consilium est inquisitio rōnis: sed rō a prioribus incipit, & ad posteriora deuenit, fm conuenientiorem ordinem. cū igitur præterita sint priora p[re]sentibus, & p[re]senta priora futuris, in consiliando uidetur esse procedē dū a p[re]sentibus, & p[re]teritis in futura, qd non pertinet ad ordinem resolutiorum: ergo in cōsiliis nō seruat ordo resolutori.

¶ 3 Præt. Consilium non est nisi de his, que sunt nobis possibilia, ut dicitur in 3. * Ethic. sed an sit nobis aliquid possibile, perpendiculariter ex eo, quod possumus facere, tuel non possumus facere, ut perteniamus in illud. ergo in inquisitione consilii a p[re]sentibus incipere oportet.

S E D C O N T R A est, quod Philosophus dicit in 3. * Eth. q[uod] ille, qui consiliatur, videntur querere, & resoluere.

R E S P O N S U M Dicendum, q[uod] in omni inquisitione oportet incipere ab aliquo principio: quod quidē, si sicut est prius in cognitione, ita etiā sit prius in esse, non est processus resolutiorum, sed magis compotiorum. Procedere n[on] a causis in effectus, est processus compotius, nam causa sunt simplices effectus. Si autem id, quod est prius in cognitione, sit posterior in esse, est processus resolutiorum, ut pote, cum de effectibus manifestis iudicamus, resoluendo in causas simplices. Principium autem in inquisitione consilii, ē finis, qui quidem est prior in intentione, posterior tamen in esse & secundum hoc oportet, quod inquisitio consilii sit resolutiva, incipiēdo. ab eo, quod in futuro intenditur, quoque p[ro]ueniat ad id, quod statim agendum est.

A D PRIMVM ergo dicēdū, quod consilium est de operationibus: sed ratio operationum accipitur ex fine: & ideo ordo rōciandi de operationibus, est contrarius ordinis operandi.

A D SECUNDVM Dicēdū, q[uod] rō

ARTIC. V. ET VI.

Fincipit ab eo, quod est prius secundum rationem: nō autem semper ab eo, quod est prius tempore.

A D TERTIVM dicendum, q[uod] de eo quod est agendum propter finem, non quereremus sci[er]e, an sit possibile, si non esset congruum fini: & ideo prius oportet inquirere, an conueniarad ducēdū in finem, quām consideretur, an sit possibile.

ARTICVLVS VI.

Vtrum consilium procedat in infinitum.

AD SEXTVM sic procedit. V[er]o q[uod] inquisitio cōsiliij procedat in infinitum. Consilium n[on] inquisitio est de particularibus, in quibus est operatio: sed singularia sunt infinita. ergo inquisitio consilij est infinita.

¶ 2 Præt. Sub inquisitione consilij cadit considerare non solum quid agendum sit, sed etiam quo modo impedimenta tollātur: sed qualibet humana actio potest impedire, & impedimentum tolli potest per aliquam rationem humana. ergo in infinitum remanet querere de impedimentis tollēdis.

¶ 3 Præt. Inquisitio scientiae demonstrativa non procedit in infinitu[m], quia est deuenire in aliqua principia per se nota, quae omnino certitudinem habent: sed talis certitudo non potest inueniri in singularibus contingētibus, quae sunt variabilia, & incerta. ergo inquisitio consilij procedit in infinitum.

S E D C O N T R A. Nullus motetur ad id, ad quod impossibile est quod perueniat, ut inveni in primo * de cœlo: fed infinitum impossibile est transire. si igitur inquisitio consilii sit infinita, nullus consiliari inciperet: quod patet esse falsum.

R E S P O N S U M Dicendum, q[uod] inquisitio consilij est infinita in actu ex duplice parte scilicet ex parte principijs, & ex parte termini. Accipitur enim in inquisitione consilii duplex principium, Vnum proprium ex ipso genere operabilium: & hoc est finis, de quo non est consilium, sed supponitur in consilio ut principium, vt dictum est. Aliud quasi ex alio genere assumptum: sicut & in scientiis demonstratiis una scientia supponit aliqua ab aliis, de quibus non inquirit. Huiusmodi autem principia, quae in inquisitione consilii supponuntur, sunt, quæcumque sunt per sensum accepta, ut pote, q[uod] hoc si panis, uel ferrum: & quæcumq[ue] sunt per aliquam scientiam speculativam, uel practicam in vniuersali cognita, sicut q[uod] mechanici est a Deo prohibitum, & q[uod] homo non potest vivere, ni si nutriatur nutrimento conuenienti: & de istis non inquirit consiliator. Terminus autem inquisitionis est id, quod statim est in potestate nostra,

sed tantum de agenda re, & causa illius. Tertio igitur, potest procedi secundi qd tā finis, quam id qd est ad finem, inuenientur in agendis, ita q[uod] non procedatur nec a fine puro, nec ab agendo puro: sed a fine afflendo ad id, quo d[icitur] est agendum finem, & sic deinceps retrocedendo. Ethic proceſſus est proceſſus consilij, quod est de agendis, vt ad finem, & de his que sunt ad fine, vt agendum resolutorio. Ita l[icit] proceſſus ite m[od]i missus videatur, & non nisi secundum partes iudicandas compotius, & resolutius, dicitur tamē simpli citer resolutiu[m]: quoniam de fine, & eo qd est ad finem, ratione, & iudicante finem, & de his que sunt ad finem, ut agendum resolutorio. Ita q[uod] sicut Musica, licet consideretur numerum, ut in tonis, & eccl[esi]asticis sonos, ut proportionales secundum numerum (propter hoc media ponitur scientia) quia tamen de numero non nisi in materia toni, & propter sonum tractat, simpliciter dici potest scientia physica, & sub ea comprehenditur, eo q[uod] non abstrahita materia sensibili. Ita in proposito: consilium, quia (ut dictum est) finem, & ad finem in materia agenda tā est, & propter agendum, & quo agendum, a posterioribus secundum coram est.

Super

*Art. 3. huius
quaest.*

Ex lib. 4. d.

di. 29.

cor.

Cap. II.